

Schets 5 – De Romeinen | onze wereld en ons ego

Markus 15:1-20

Benodigheden voor deze bijeenkomst

- Voor elke jongere een Bijbel en een Handreiking
- Een leidingdeel voor jezelf als leidinggevende
- Schrijfbenodigheden (vraag 1 en 7)
- Als je kiest voor de alternatieve startopdracht: materiaal voor de creatieve verwerking

Opening

- Te lezen bijbelgedeelte:
 - ✓ Markus 15:1-20
 - ✓ Mattheus 27:11-26
 - ✓ Johannes 18:28-40
- Suggesties om te zingen:
 - ✓ Psalm 2:1
 - ✓ Psalm 40:4
 - ✓ Psalm 129:2
 - ✓ Op die heuvel daarginds
 - ✓ Lam Gods, dat zo onschuldig
 - ✓ Leer mij, o Heer'
 - ✓ Ik zwijg bij 't kruis in groot verdriet
 - ✓ Ik wil zingen van mijn Heiland
 - ✓ Ieder uur, ied're stap
 - ✓ Alzo lief had God de wereld
- Dankpunten:
 - ✓ Dank de drienige God voor Zijn verlossingsplan voor deze zondige wereld.
 - ✓ Dat we ook deze keer weer mogen horen van Gods liefde.
- Gebedspunten:
 - ✓ Bid om geloof en zekerheid.
 - ✓ Bid dat de Heere ook op deze bijeenkomst de eer ontvangt die Hij zo toekomt.

Doelstelling

- De jongeren kunnen aan het eind van de bijeenkomst de volgende kernvragen beantwoorden:

1. Hoe heeft Jezus geleden door toedoen van de Romeinen?
2. Wat betekent dat voor ons?

Alternatieve startopdracht

Laat de jongeren een groot kruis tekenen op een vel papier en laat ze erin schrijven wat het kruis voor hen betekent. Je kunt er ook een meer creatieve opdracht van maken door een collage, poster of schilderij te maken (evt. in groepjes).

Begin met de uitgebreide bijbelstudie van vraag 1 en behandel de startopdracht later.

Achtergrondinformatie

Jezus lijdt door toedoen van de Romeinen | onze wereld en ons ego

Jezus is uiteindelijk gekruisigd door de Romeinen. De ruwheid, barbaarsheid en onmenselijkheid was voor hen aan de orde van de dag. In hen zien we de gruwelijke gevolgen van de zondeval. De harmonie van het paradijs is ver te zoeken. Volken en legers kunnen veranderen in moord- en oorlogsmachines. De ene mens is voor de ander een wolf geworden en het beeld van God zien we niet meer in de ander, die we als een object kunnen mishandelen. Zo leed Jezus onder de Romeinse onderdrukking.

Een van die Romeinen was Pilatus. De man die zijn macht meer lief had dan de waarheid. De man die zijn eigen hachje wilde redden. Pilatus' ego werd Jezus' dood.

Pilatus laat zien dat wij, zondige mensen, altijd voor onszelf kiezen. Ten nadele van onze naasten en van God. Jezus leed zo voor het ego van de wereld.

Markus 15:1-20

Vers 1 Als de zon nog maar net op is, komt het Sanhedrin al bijeen. Markus noemt eerst de verschillende groepen uit het Sanhedrin (overpriesters, oudsten en schriftgeleerden) en daarna nog eens 'heel de Raad', dat is: heel het Sanhedrin. Alsof hij hiermee wil benadrukken dat het Sanhedrin in zijn geheel, compleet dus, aanwezig was. Romeinse overheidspersonen waren vroeg op en al vanaf de dageraad bereikbaar. Jezus wordt gebonden weggevoerd naar Pilatus, de Romeinse stadhouder. Het gebeurt allemaal zoals de Heere Jezus Zelf gezegd had, zie Markus 10:33. Omdat het Sanhedrin niemand ter dood mocht veroordelen, brengen ze Jezus naar Pilatus. Eigenlijk hebben ze Jezus al veroordeeld, Pilatus hoeft de straf alleen nog maar te voltrekken. Vanwege het Pascha is Pilatus in Jeruzalem.

Vers 2-5 Pilatus weet van de Messiasverwachting van de Joden. Het zou toch vreemd zijn als ze hun koning zouden veroordelen. Toch is dat de beschuldiging waarmee ze bij Pilatus aankomen. De echte reden voor Jezus' veroordeling – godslastering – zou bij Pilatus geen indruk maken. Maar als Hij Zich koning noemt, is dat een aanval op het gezag van de keizer. De Heere Jezus antwoordt niet ontkennend, maar het is ook geen volmondig ja. Hij geeft aan dat het de woorden van Pilatus zijn. Inderdaad, Pilatus, zó, gebonden en al, ben Ik de Koning der Joden!

Nog meer beschuldigingen worden ingebracht, maar de Heere Jezus zwijgt. We zien de vervulling van Jesaja 53:7. Pilatus verwondert zich meer en meer over deze Gevangene.

Vers 6-11 De 'hun' uit vers 6 verwijst waarschijnlijk naar het Sanhedrin. Elk jaar liet Pilatus op het Pascha – het feest van de bevrijding uit Egypte - één gevangene los. Het zou goed kunnen dat deze vrijlating in overleg met het Sanhedrin werd voorbereid. De evangelist stelt ons Barabbas voor: een beruchte misdadiger, een oproermaker die samen met anderen een moord begaan heeft. Deze misdadiger komt lijnrecht tegenover Koning Jezus te staan. Inmiddels is ook het volk naar het gerechtshuis gekomen. Ze staan buiten en beginnen te roepen dat Pilatus de gevangene los moet laten. Pilatus ziet nog een kans en stelt het tweetal aan het volk voor. Hij gaat ervan uit dat ze hun Koning zullen kiezen om vrij gelaten te worden. Hij weet namelijk van de afgunst, de jaloezie en nijd van de overpriesters. Uit alles blijkt dat Pilatus weet dat Jezus onschuldig is. Het theologische punt waar de veroordeling om draait (de godslastering) kan hij niet beoordelen. Hij vindt geen kwaad in Jezus. Ironisch genoeg is Pilatus bereid een veroordeelde man die in opstand was gekomen tegen Rome vrij te laten in ruil voor een rechtvaardig Man Die nooit tegen Rome heeft gesproken. Ondertussen gaan de overpriesters rond onder het volk. Ze stoken hen op om te kiezen voor Barabbas en dus tegen Jezus. Tekenend voor onze zonde: we verkiezen een moordenaar boven de onschuldige Zoon van God.

Vers 12-15 Het gesprek met het volk gaat verder als Pilatus hen vraagt wat er dan met Jezus moet gebeuren. Ze noemen Hem toch niet voor niks hun Koning? Op deze manier hoopt en verwacht Pilatus toch nog een uitweg te vinden. Wellicht vragen ze ook om Zijn vrijlating? Maar het volk kiest anders: Kruisig Hem! Het zal voor Pilatus misschien nog onverwachts gekomen zijn. De kruisiging is voor de Romeinen de ergste vorm van de doodstraf. Het is een hachelijke situatie voor Pilatus: hij gaat Jezus op grond van een Joods vonnis om het leven brengen met een Romeinse vorm van doodstraf!

Ook hier zien we Jesaja 53 in vervulling gaan. Het volk ziet helemaal niets in deze Koning. Hij heeft geen gedaante noch heerlijkheid.

Pilatus wil het volk nog laten inzien dat het een onredelijke eis is. 'Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan?' Maar het volk proeft de onwil van Pilatus en roept des te harder om Zijn kruisiging. Pilatus probeert hiermee alle verantwoordelijkheid op de Joodse leiders te leggen, maar het blijft staan dat dit alles onder zijn gezag plaatsvindt. De Heere Jezus wordt hier door het hoogste gezag, de hoogste wetgevende macht van dat moment, veroordeeld ter dood. En dat, met de woorden van vers 15, om de menigte tevreden te stellen. Barabbas krijgt de vrijheid. Vrijspraak voor een schuldige: het is precies dat wat het lijden en sterven van Jezus teweeg brengt!

Jezus wordt gegeseld en overgegeven om gekruisigd te worden. Geseling is een afschuwelijke straf: de veroordeelde werd aan een paal gebonden en met een leren zweep, die met stukjes bot en metaal doorvlochten werd, geslagen. Dat ging dwars door huid en weefsel, waarbij bot

en ingewanden bloot kwamen te liggen. Vaak was zo'n geseling dodelijk. De Romeinen geselden Jezus bijna dood, zodat Hij al voor zonsondergang aan het kruis zou sterven.

Vers 16-20 De Heere Jezus wordt een paleis binnengeleid, een rechtszaal. Voor het oog van de hele legerafdeling ('bende') wordt Jezus bespot. Dat de hele legerafdeling – zo'n 600 man – hierbij aanwezig is, wekt de indruk dat Jezus een opstandeling tegen Rome is. Hij krijgt de tekenen van een koning aan Zijn lichaam. Een koningsmantel en een kroon. Daarna doen de soldaten alsof ze een koning groeten. Ze willen er maar één ding mee duidelijk maken: Wat deze man heeft beweerd over Zijn koningschap is volstrekt belachelijk. Een koning die zich zo laat behandelen, die zo weinig macht vertoont, is de titel koning niet waard, vinden zij. Het is echter uit liefde voor zondaren en trouw aan Zijn Vader, dat Jezus dit allemaal laat gebeuren. Als de soldaten uitgespot zijn, wordt Jezus weggeleid. Daarmee gaat de Oudtestamentische profetie in vervulling (zie Leviticus 26:27 en vergelijk daarmee ook wat er staat in Hebrreeën 13:12).

Uit de Bijbel Met Uitleg: Pontius Pilatus

Stadhouder Pontius Pilatus regeert namens de Romeinen over Judea. Hij bestuurt de regio van 26-36 n.Chr. De joodse auteur Philo van Alexandrië omschrijft Pilatus als een wrede en onbuigzame man. Flavius Josephus, een Joodse geschiedschrijver, schrijft dat Pilatus een keer in het geheim een belangrijk gebouw in Jeruzalem vol heeft laten hangen met schilden met afbeeldingen van de keizer. Dat was natuurlijk tegen het zere been van de Joden: het ging in tegen het tweede gebod. Na een volksopstand heeft Pilatus de schilden weer verwijderd. Pilatus maakt zich bij de Joden niet geliefd door geld van de tempel te gebruiken om een watervoorziening aan te leggen. Wanneer de Joden daartegen in opstand komen, laat hij zijn soldaten vermommen als burgers. De soldaten richten vervolgens een grote slachtpartij aan. Na verloop van tijd handelt Pilatus voorzichtiger. Hij wil een goede band blijven houden met de keizer in Rome. Dit is een van de belangrijkste redenen dat Pilatus zwicht voor de Joden als hij hoort dat Jezus Zichzelf een Koning noemt. Dat is namelijk een belediging van de keizer. Als hij daartegen niet optreedt, dreigt een conflict met de keizer te Rome.

Uit de Bijbel Met Uitleg: Joden en Romeinen

De Joden die Jezus bij Pilatus brengen, willen dat Hij ter dood veroordeeld wordt. Pilatus kan echter niets met Jezus beginnen, want Hij heeft in zijn ogen en naar het oordeel van de Romeinse wet niets verkeerd gedaan. Daarmee neemt Pilatus het oordeel van het Sanhedrin niet over. Hij wil Jezus teruggeven aan de Joden (zie Joh. 18:31). Ze moeten Hem zelf maar veroordelen naar hun eigen wet. Pilatus wijst de Joden daarmee op een stuk vrijheid dat ze in godsdienstige zaken van de Romeinen hebben gekregen. De Romeinen regeren immers op dat moment over Israël. Vanwege de gevoeligheid in godsdienstige zaken van de Joden hebben ze hen tot op bepaalde hoogte vrijheid gegeven om godsdienstige zaken zelf door het Sanhedrin te laten afhandelen.

De Joden antwoorden dat ze Jezus niet ter dood mogen brengen, in ieder geval niet door kruisiging. Ze hebben dan wel de vrijheid hun eigen wet toe te passen, maar hierin zijn ze van de Romeinen afhankelijk. Zo'n vonnis komt alleen de Romeinen toe. Ze wekken de indruk dat

Jezus een opstand tegen de Romeinen wil ontketenen. Uiteindelijk wordt Pilatus bang voor beschuldigingen bij de keizer (zie Joh. 19:12) en geeft hij Jezus over om te worden gekruisigd.

Uit de Bijbel Met Uitleg: Kruis

Jezus is gekruisigd, niet gestenigd of onthoofd. De doodstraf door onthoofding is bij de Romeinen in gebruik, steniging bij de Joden. De kruisigging is voor de Romeinen de ergste vorm van doodstraf. Deze mag alleen op niet-Romeinse onderdanen worden toegepast.

De Joden willen dat Jezus wordt gekruisigd, omdat deze doodstraf door God is vervloekt (zie Mark.15:13, vgl. Deut. 21:23). Zij spreken daarmee uit dat Jezus het eeuwige oordeel heeft verdiend.

Het Oude Testament spreekt over misdadigers die aan het hout worden gehangen (vgl. Joz. 8:29). Zij sterven niet aan het hout, maar worden eerst gedood en daarna pas te kijk gehangen, tot de zon ondergaat. Een gehangene is voorwerp van vloek en spot voor God en de mensen. Het kruis heet in het Nieuwe Testament ook vaak het 'hout' (zie bijv. Hand. 5:30, Hand. 10:39, 1 Petr. 2:24). Jezus sterft die vloekdood om zondaren van de vloek van de wet te ontheffen. Hij verandert, door Zijn verzoenend sterven, de vloek die door de zonde op mensen rust, in een zegen.

Antwoorden op de vragen en suggesties voor gesprek

Startopdracht

Apostolische geloofsbelijdenis: 'Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd.'

Geloofsbelijdenis van Nicea: 'ook voor ons gekruisigd is onder Pontius Pilatus, geleden heeft.'

Catechismus, vraag 38: 'Waarom heeft hij onder de rechter Pontius Pilatus geleden?'

Antwoord: 'Opdat Hij, onschuldig onder de wereldlijke rechter veroordeeld zijnde, ons daarmee van het strenge oordeel Gods, dat over ons gaan zou, bevrijde.'

De antwoorden op deze vragen zijn in uitgebreide vorm terug te vinden in bovenstaande achtergrondinformatie, maar bij elke vraag geven we hieronder de kern weer.

1. –

2.

- a. *Persoonlijk antwoord.*
- b. Ze willen er zo snel mogelijk klaar mee zijn, het mag niet meer verkeerd gaan. Ze zijn deze weg ingeslagen en ze willen nu zo snel mogelijk het einde bereiken. Gejaagd, vurig, gericht op hun doel willen we wel alles doen om Jezus gekruisigd te krijgen.
- c. Met het zoeken van Hem. Het enige nodige in leven en sterven is dat je God leert kennen. Die zoektocht mag je niet uitstellen, Hij is te vinden, dus zoek Hem nu!

3. –

4.

- a. *Persoonlijk antwoord.*

- b. Verwondering alleen is nog geen geloof. Verwondering kan wel in geloof overgaan, en wanneer je gelooft, blijf je je verwonderen over Wie de Heere is. Maar geloof gaat verder, dieper dan verwondering. Geloof is een vast vertrouwen en een zeker weten.
5. Als je je laat leiden door angst, denk je niet goed meer na. Dan doe je dingen die je anders nooit zou doen. Pilatus is rechter, het is zijn vak om recht te spreken. En nu veroordeelt hij een onschuldige... Dat doet angst met je.
- 6.
- a. Pilatus staat voor het hoogste wereldlijke gezag in die tijd. Als hij Jezus schuldig verklaart, dan verklaart de wereld Hem dus schuldig. Het zegt iets over de waarde van de veroordeling: het hoogste orgaan van de rechtspraak verklaart Hem schuldig. Alleen zo kon Hij de straf van God dragen, door de vloekdood aan het kruis te ondergaan.
- b. Ook hier geldt weer dat het hoogste orgaan dit zegt. Het geeft kracht aan een uitspraak. Hij was onschuldig, alleen zo kon Hij sterven als Middelaar.
- c. Dat alle mensen, niemand uitgezonderd, van God zijn afgekeerd en zich dus tegenover Hem stellen. We zijn allemaal vijanden. Wij hebben Zijn lijden veroorzaakt en verzwaard.
7. *Persoonlijk. Mooi om hier echt even de tijd voor te geven. Misschien willen jongeren iets van hun gedachten delen. Laat de keuze hiervoor bij henzelf liggen.*
- 8.
- a. Iedereen die zich niet aan de wet houdt: dat zijn alle mensen.
- b. De straf die volgt op het niet houden van de wet. De Heere heeft gezegd dat wie de wet niet houdt, de dood moet sterven.
- c. Hij is Zelf een vloek geworden en heeft daarmee de vloek die op ons was, weggenomen. De 'ons' in dit vers zijn de gelovigen.
- d. Het 'handschrift dat tegen ons was' heeft Jezus met Zijn sterven aan het kruis genageld. In de Romeinse wereld werd de schriftelijke schuldigverklaring aan het kruis bevestigd (denk ook aan het bordje boven Jezus' kruis). Je zou dus kunnen zeggen dat onze schuldigverklaring door Jezus aan het kruis genageld werd. Als je in Hem gelooft mag je zeggen: Hij droeg daar mijn zonden en Zijn sterven maakte mij vrij. Je zou ook kunnen zeggen dat het 'handschrift' de wet is. Jezus heeft door Zijn sterven de wet vervuld zodat de vloek van de wet allen die in Hem geloven niet meer treffen kan.
- e. *Persoonlijk antwoord.*
- 9.
- a. *Persoonlijk antwoord.*

- b. Het geloof in de Heere Jezus. De Catechismus begint met zondag 1: wat is je enige troost. Als je dat antwoord na kunt zeggen, door het geloof dat de Heilige Geest in je hart werkt, mag je alle antwoorden uit de Catechismus gelovig nazeggen.
- c. Omdat je zonder dit geloof nog voor eigen rekening leeft. De vloek ligt dan nog op je en je zult zelf voor eeuwig moeten lijden in de hel. Dat is de ernst van Gods Woord! Ga dan tot Jezus en wordt gered!

Slotopdracht

Zie zo nodig de suggesties aan het begin van dit leidingdeel.